

BÀI HỌC E XƠ RA

BÀI 1

Kinh Thánh

E xơ ra 1:1-2

1 Năm thứ nhất đời Si-ru, vua nước Phe-rơ-sơ trị vì, Đức Giê-hô-va muốn làm cho ứng nghiệm lời Ngài đã cậy miệng Giê-rê-mi mà phán ra, nên Ngài cảm động lòng Si-ru, vua Phe-rơ-sơ tuyên truyền trong khắp nước mình, và cũng ra sắc chỉ rằng: 2 Si-ru, vua Phe-rơ-sơ, nói như vậy: Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban các nước thế gian cho ta, và chánh Ngài có biểu ta xây cất cho Ngài một đền thờ tại Giê-ru-sa-lem, trong xứ Giu-đa. 3 Trong các người, phạm ai thuộc về dân sự Ngài, khá trở lên Giê-ru-sa-lem trong xứ Giu-đa, dựng cất lại đền thờ Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, vẫn ngự tại Giê-ru-sa-lem. Nguyên Đức Chúa Trời người ấy ở cùng người! 4 Hễ dân Giu-đa còn sót lại, mặc dầu ở đâu, thì bốn dân của nơi họ ở, phải tiếp trợ họ bằng bạc, vàng, của cải, súc vật, không kể những của lễ lạc hiến về đền của Đức Chúa Trời ở tại Giê-ru-sa-lem.

Giải Thích

I. Hồi hương lần thứ nhất dưới thời Xô rô ba bên: 1:1-6:22

A. Chi dụ hồi hương của Vua Si ru (1:1-4):

Phân đoạn Kinh Thánh E xơ ra 1:1-3 tương tự với 2 Sử ký 36:32-33 cho chúng ta biết bối cảnh lịch sử của dân Do Thái trước và sau khi bị lưu đày cùng hoàn cảnh hồi hương của dân Chúa liên quan đến dòng dõi Vua Đa vít, chức tế lễ của A rôn và sự thờ phượng Đức Chúa Trời trong đền thánh.

Đức Chúa Trời là Đáng Yêu Thương, đầy lòng nhân từ và thành tín trong việc giữ những Lời Hứa mà Ngài kết ước cùng con dân Chúa trong mọi thời đại. Nhưng bên cạnh đó, Đức Chúa Trời cũng là Đáng rất nghiêm túc trong việc ban thưởng phước hạnh dư dật khi con người tuân giữ luật pháp và mạng lệnh Ngài ban, hoặc ngược lại, con người sẽ gánh lấy những hình án khi chối bỏ và không tuân theo giới răn của Đức Chúa Trời ban hành. Nhìn lại lịch sử của tuyển dân Do Thái, ngay từ ban đầu, Đức Chúa Trời đã dùng Môi se truyền lại cho con dân Chúa Lời Hứa của Ngài rằng Đức Chúa Trời sẽ ban những phước lành khi họ vâng giữ luật pháp, thờ phượng và phụng sự Đức Chúa Trời và một khi dân sự bội ước, xây bỏ Đức Chúa Trời, thì họ sẽ gánh lấy rủa sả, kể cả việc bị ngoại xâm và bắt làm phu tù, lưu đày nơi xứ người. Nhưng dầu trong cảnh lưu đày, khi dân sự trở lại cùng Đức Chúa Trời thì Ngài sẽ ‘đem những phu tù trở về, nhóm họp họ từ giữa các dân’ bởi sự thương xót cả thể của Ngài (Phục truyền. 18-30)

Sách E xơ ra và Nê hê mi đã ghi lại biến cố sau thời kỳ lưu đày mà dân Y sơ ra ên đã bị Nê bu cát nét xa, vua Ba by lôn bắt vua lẫn dân sự qua Ba by ôn làm phu tù. Đây là hậu quả xảy ra đúng theo Lời Đức Chúa Trời đã tuyên phán khi con dân Chúa đã bội ước, thờ phượng thần tượng ngoại bang thay vì Đức Chúa Trời và làm điều ác trước mặt Ngài.

1:1 ‘**Năm thứ nhất đời Si ru**’ nhằm năm 538 TC. Vua Si ru nước Phe rơ sơ trị vì từ 550 -530 TC. Đức Chúa Trời đã ‘**làm ứng nghiệm lời Ngài**’ qua các đấng tiên tri. (a) Ngài đã

dùng tiên tri Giê-rê-mi phán trước về sự suy sụp của đế quốc Ba-by-lôn bởi tay vua Si-ru thuộc đế quốc Phe-rơ-sơ, rằng, “Khi bảy mươi năm ấy sẽ mãn, ta sẽ phạt vua Ba-by-lôn và dân người, vì có tội ác chúng nó. Ta sẽ phạt xứ người Canh-đê và biến thành một nơi hoang vu đời đời.” (Giê-rê-mi 25:12) (b) Đức Chúa Trời cũng dùng tiên tri Giê-rê-mi phán trước về sự hồi hương của những người Do Thái sau 70 năm lưu đày bởi tay người Canh-đê, “Vả, Đức Giê-hô-va phán như vậy: Khi bảy mươi năm sẽ mãn cho Ba-by-lôn, ta sẽ thăm viếng các ngươi, sẽ làm trọn lời tốt lành cho các ngươi, khiến các ngươi trở về đất này.” (Giê. 29:10); và Ê-sai phán về vua Si-ru và việc tái xây dựng đền thờ rằng: ‘Nó là người chẵn chiên của ta; nó sẽ làm nên mọi sự ta đẹp lòng; lại cũng phán về Giê-ru-sa-lem rằng: Nó sẽ được lập lại, và phán về đền thờ rằng: Nền người sẽ lại lập.’ (Ê-sai 44:28) Thế nên, các lời tiên tri đã thực sự ứng nghiệm vào năm 538 TC khi Đức Chúa Trời cảm động vua Si-ru ra sắc chỉ và công bố sứ mạng mà Đức Chúa Trời ủy thác cho mình (1:2-4) Đây không là một sự kiện ngẫu nhiên tình cờ xảy ra trong lịch sử dân Chúa, nhưng là một chứng cứ của sự tể trị và thành tín của Đức Chúa Trời khi Ngài thiết lập giao ước cùng Áp-ra-ham (Sáng. 12:1-3). **‘Ngài cảm động lòng Si-ru’** - cho thấy quyền năng tể trị của Đức Chúa Trời hành động trên con người. Thần Linh của Đức Chúa Trời đã vận hành và bắt phục lòng người làm theo ý muốn Ngài. Đức Chúa Trời có thể làm được mọi sự không cần chúng ta nhúng tay vào, nhưng Ngài vui lòng sử dụng con người làm công cụ để thực hiện và hoàn tất chương trình của Ngài. Chính trong trường hợp của biến cố lịch sử này thì Đức Chúa Trời cũng đã dùng bàn tay của vua ngoại bang – Si-ru để hoàn thành ý chỉ của Đức Chúa Trời trên tuyến dân Y-sơ-ra-ên. Thánh Kinh xác nhận cho chúng ta cũng có thể thấy rõ điều này, “Lòng của vua ở trong tay Đức Giê-hô-va khác nào dòng nước chảy; Ngài làm nghiêng lệch nó bề nào tùy ý Ngài muốn.” (Châm. 21:1) Một sự kiện lịch sử khác minh chứng cho sự tể trị của Đức Chúa Trời trên lịch sử con người qua lời tuyên bố của Đa-ni-ên, rằng: “Ngợi khen danh Đức Chúa Trời đời đời vô cùng! vì sự khôn ngoan và quyền năng đều thuộc về Ngài. Chính Ngài thay đổi thì giờ và mùa, bỏ và lập các vua; ban sự khôn ngoan cho kẻ khôn ngoan, và sự thông biết cho kẻ tỏ sáng. Chính Ngài tỏ ra những sự sâu xa kín nhiệm; Ngài biết những sự ở trong tối tăm và sự sáng ở với Ngài.” (Đa-ni-ên 2:21)

‘Vua Phe-rơ-sơ tuyên truyền khắp nơi trong xứ’ – đây là phương cách thông tin những quyết định của nhà vua khi sai phái một sứ giả với chiếu chỉ trong tay đến từng địa phương, người này thường đến những nơi công cộng như nơi cổng thành, chỗ dân chúng tụ tập để thảo luận những vấn nạn xã hội hay tập hợp mọi người lại một nơi bằng cách thổi kèn. Sau đó, mới tuyên đọc chiếu chỉ của nhà vua.

‘cũng ra sắc chỉ’ -Thường thì bên cạnh việc đọc cho mọi người nghe thì những chiếu chỉ này cũng được viết ra để lưu giữ hồ sơ sau này.

Ứng Dụng:

A. Sự Thành Tín của Đức Chúa Trời: bài học hôm nay xác định cho chúng ta sự thành tín của Đức Chúa Trời cho con dân của Ngài trong mọi thời đại vẫn trường tồn và Lời Hứa của Ngài vẫn y nguyên, không bị thay đổi theo thời gian và không gian mặc dầu hoàn cảnh hay lòng người có đổi thay đi chẳng nữa, Ngài vẫn thành tín. Thánh Kinh xác chứng rằng, “nếu chúng ta không thành tín, song Ngài vẫn thành tín, vì Ngài không thể tự chối mình được”. (2 Ti-mô-thê 2:13)”. Hãy an nghỉ trong sự thành tín của Đức Chúa Trời

và nắm giữ Lời Hứa của Ngài để bước đi cách mạnh mẽ trên con đường theo Chúa và phục vụ Ngài của chúng ta, vì biết rằng, “Ấy là nhờ sự nhơn từ Đức Giê-hô-va mà chúng ta chưa tuyệt. Vì sự thương xót của Ngài chẳng dứt. Mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín Ngài là lớn lắm.” (Ca thương 3:22-23)

B. Sự Tể Trị của Đức Chúa Trời: nhìn suốt qua lịch sử nhân loại, mọi biến cố xảy ra đều được Đức Chúa Trời cho phép vì Ngài là Đấng cầm giữ và kiểm soát mọi việc. Không có bất cứ một sự cố nào xảy ra trên thế giới này mà không qua khỏi sự hiểu biết của Ngài. Sự tể trị của Đức Chúa Trời giúp cho con dân của Ngài tìm được sự tin cậy bình an trước mọi nghịch cảnh và giông tố của cuộc đời vì biết được Đấng đang nắm giữ tương lai mình, cho dầu chúng ta dường như không hiểu thấu được lý do của nó. Để khi con dân Chúa tin cậy tuyệt đối vào sự tể trị của Đức Chúa Trời trên cuộc đời cá nhân thì sẽ tin thác trọn vẹn vào sự chăm sóc của Ngài và tìm được sự bình an cùng sự an toàn tuyệt vời mà trần gian này không thể đem lại như Lời Ngài đã hứa, “Ta để sự bình an lại cho các ngươi; ta ban sự bình an ta cho các ngươi; ta cho các ngươi sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các ngươi chớ bối rối và đừng sợ hãi.”(Giăng 14:27)

C. Sự Hướng Dẫn của Đức Chúa Trời: Ngài là Đấng Tạo Hoá muôn loài vạn vật, trong đó có loài người, nhưng Ngài cũng là Đấng Quan Phòng chăm sóc, dõi trông con người từng bước. Đức Chúa Trời dõi trông và hướng dẫn chúng ta bằng (a) Lời phán của Ngài trong Kinh Thánh. Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời. Nhờ Lời Ngài, chúng ta có thể biết được ý muốn tốt lành và trọn vẹn của Ngài cho cuộc đời của chúng ta, cũng như chúng ta biết cách sống thế nào để làm vui lòng Ngài. (b) qua Thánh Linh của Đức Chúa Trời là Đấng đang ngự trong lòng những người tin nhận Chúa Cứu Thế. Đức Thánh Linh soi sáng cho tín nhân hiểu biết được Lời Chúa, cáo trách tội lỗi và nhắc lại những Lời Hứa cùng ban cho năng quyền để con dân Chúa áp dụng và làm theo Lời Ngài. Con người không thể dựa vào lương tâm để sống đẹp lòng Đức Chúa Trời được vì lương tâm con người đã bị tội lỗi làm băng hoại và không còn chính xác nữa, mặc dầu khi tạo dựng con người, Đức Chúa Trời đã dựng nên con người trong tình trạng tốt đẹp hoàn thiện, hoàn mỹ; (c) Đức Chúa Trời cũng dùng con người hoặc hoàn cảnh, sự cố xảy ra trong cuộc sống để nhắc nhở và cảnh giác chúng ta những sai phạm, lỗi lầm ngõ hầu chúng ta ăn năn trở lại cùng Ngài cách trọn thành. Do đó, chúng ta cần bèn chạy trước tiếng nói của Chúa Thánh Linh và vâng lời làm theo Lời Ngài cách tuyệt đối, không lần lữa hay biện bạch nữa.

Câu Hỏi Áp Dụng:

1. Xin đọc 2 Sử ký 36:1-21 và tìm xem nguyên nhân đưa đến việc xâm lăng của Nê bu cát nét xa và đế quốc Ba by lôn, sự dân Y sơ ra ên bị lưu đày qua Ba by lôn.
2. So sánh với Phục truyền. 28:63-68, Đức Chúa Trời có quá nghiêm khắc khi để cho dân sự của Ngài bị lưu đày hay không?

3. Việc Đức Chúa Trời dùng Si ru để hoàn thành ý định của Ngài có làm cho Bạn ngạc nhiên hay không? Bạn thấy Đức Chúa Trời thể hiện sự thành tín của Ngài như thế nào?

4. Bạn kinh nghiệm gì về sự thành tín của Đức Chúa Trời trong cuộc sống hằng ngày?

5. Nhìn lại cuộc đời cá nhân, những sự việc xảy ra trong đời Bạn là những chuyện ngẫu nhiên tình cờ hay Bạn nhận biết bàn tay của Đức Chúa Trời đang nắm giữ và hướng dẫn Bạn?

6.. Hiểu biết về sự tể trị của Đức Chúa Trời trong mọi việc, Bạn sẽ có thái độ và phản ứng thế nào khi gặp những nghịch cảnh trong cuộc đời?